

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

16 oktober 2003

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, LANDBOUW, WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de continuïteit van de buurt- en nabijheidsdiensten

Vraag om uitleg van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de plannen tot hervorming van buitenschoolse kinderopvang

Vraag om uitleg van de heer Gilbert Vanleenhove tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de illegaliteit van twee Middelkerkse campings

Vraag om uitleg van de heer Guy Sols tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de mogelijke refederalisering van de dienstencheques

Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme

Donderdag 16 oktober 2003

WAARNEMEND VOORZITTER : De heer Roland Van Goethem

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.10 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de continuïteit van de buurt- en nabijheidsdiensten

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Laurys tot de heer Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de continuïteit van de buurt- en nabijheidsdiensten.

De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, misschien is mijn vraag enigszins achterhaald door de Werkgelegenheidsconferentie. Ik heb gelezen dat er al formules zijn. Dat vernemen we zo dadelijk.

De buurt- en nabijheidsdiensten, de BND's, een experiment van de Koning Boudewijnstichting, zijn opgericht om een duurzame tewerkstelling te realiseren voor kansgroepen, en om tegemoet te komen aan behoeften die door de klassieke kanalen niet worden vervuld. Ze worden meestal in één adem genoemd alhoewel er een verschil bestaat. De buurtdiensten werken onder meer aan participatie. Naast de dienstverlening proberen ze de buurt te betrekken bij de detectie van de behoeften en mogelijkheden, én bij het oplossen van tekorten. Er is permanente dialoog met de werkzoekenden. De nabijheidsdiensten staan in voor effectieve dienstverlening. Tewerkstelling speelt daarbij een rol, maar de detectie van de behoeften gaat uit van de werkgever.

Het personeel maakt zich zorgen. Het experiment zou eind deze maand aflopen. Niemand weet wat er met hen zal gebeuren. De Vlaamse regering zou een tijdelijke verlenging beloofd hebben als overgangsmaatregel. Dat verandert op termijn niets aan de zaak. De werknemers maken zich zorgen over het voortbestaan van hun project. Naast de budgettaire zijn er nog andere problemen gesignaleerd.

De instrumenten die ter beschikking staan om werkgelegenheid te creëren, zijn niet aangepast aan de specificiteit van de BND's. Het gaat om een doorstromingsprogramma. Dat is nuttig voor werkervaring, maar voor permanente dienstverlening is het minder geschikt. In de BND's zitten veel deeltijdse werknemers. Er wordt veel rekening gehouden met de situatie van de doelgroepen. De doorstromingsprogramma's die zich richten op sociale werkplaatsen, invoegbedrijven en –afdelingen, zijn economische projecten. Ze vertrekken vanuit een commerciële redenering en die verschilt nogal eens van het dienstenaanbod van de BND's.

Het geld voor de uitbouw van de dienstverlening vormt eveneens een probleem. De beschikbare middelen dienen voor de tewerkstelling, maar werkingskosten worden niet vergoed. De BND's proberen al lang aan te sluiten bij de sector, maar dat houdt in dat ze hun eigen specificiteit moeten prijsgeven en zich moeten schikken naar de reglementering van de sector. Het dilemma blijft : zich inschakelen in de sector of de eigenheid behouden. Zonder duurzame financiering zullen de BND's op korte of middellange termijn hun personeel moeten ontslaan terwijl ze degelijk en zinvol werk leveren. Het gaat om 428 jobs. Ik geloof dat u en de sociale partners naar een oplossing zoeken.

De BND's vragen om een sectorfonds op te richten dat dient als brug naar de sectorale middelen. Met dat geld zouden nieuwe projecten kunnen starten en zou men bestaande projecten verder kunnen uitbouwen. Met deze overbrugging kunnen ze zich

Laurys

volledig ontwikkelen en nadien overgaan in de reguliere sector. Ten slotte zou het fonds kunnen dienen om de sectoren te stimuleren om hun werking af te stemmen op de eigenheid van de BND's.

Wat is de stand van zaken, mijnheer de minister? Welke toezeggingen hebt u gedaan? Heeft Vlaanderen geld voor de BND's? Werd dat ingebracht in de banenconferentie? Welke engagementen wilt u opnemen om de federale regering aan te sporen werk te maken van het samenwerkingsakkoord over deze BND's?

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik wil eerst een rechtzetting doen. De BND's zijn geen initiatief van de Koning Boudewijnstichting maar van federaal minister Vande Lanotte en mijzelf. Via de KBS hebben we 3 jaar geleden een fonds opgericht waarmee de BND's worden gefinancierd. De KBS beheert en bewaakt het fonds. De toewijzingen van projecten gebeuren door een jury.

Mijnheer Laurys, om u niet langer in spanning te houden, bevestig ik dat ik gisteren de verlenging van de positief geëvalueerde diensten heb ondertekend. Uw vraag om uitleg heeft me een duwtje gegeven. Vorige maandag hadden we een bijeenkomst met de Koning Boudewijnstichting en de vertegenwoordigers van de diensten om de op de Werkgelegenheidsconferentie afgesproken maatregelen aan te kondigen. Met de bevoegde minister Anciaux werd afgesproken om alles in het werk te stellen om die projecten te verlengen.

De federale overheid zal haar sociale-inschakelingsinitiatieven verruimen. Op het gewestelijk niveau zullen we een erkenningsniveau uitwerken voor de BND's. We proberen dat via de bestaande instrumenten te doen. Enerzijds zijn dat de sociale-inschakelingsinitiatieven van de federale overheid, en anderzijds de ondersteuning van de Vlaamse sociale economie en de technieken inzake invoegbedrijven en -afdelingen. We hopen dat er een structurele subsidiëring kan worden uitgewerkt voor de aard van de dienstverlening en niet alleen voor de tewerkstelling.

De voorzitter : De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Mijnheer de minister, ik ben verheugd dat mijn vraag om uitleg u heeft aangezet tot het goedkeuren van de gunstig geëvalueerde projecten. Ik vermoed dat u ook het beleidsrapport van de BND's hebt ontvangen. Ik begrijp dat het statuut zelf en het sectorfonds binnen de bestaande instrumenten blijven, om de tewerkstelling van de BND's in Vlaanderen te behouden. De BND's zelf vragen een aangepaste structuur.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer Laurys, dat uw vraag om uitleg me heeft aangespoord om de projecten goed te keuren, was een grapje. Via het experimentenfonds wilden we nagaan of er BND's zouden ontstaan. Dat blijkt zo te zijn. Uit het experiment is gebleken dat er een structurele nood is aan die diensten. We moeten echter oppassen dat de betrokkenen zichzelf niet zien als een heel speciale dienst. Een goed beleid zorgt ervoor dat algemene instrumenten worden toegepast in verschillende materies.

Als ik de tekst van het forum lees, dan ben ik bang dat er een gespecialiseerde sector wordt gevormd. De BND's behoren tot de algemene diensten economie, met de bijzonderheid dat ze lokale banden hebben en dat ze een beroep doen op mensen die zichzelf als nutteloos beschouwen.

Ik pleit ervoor om koepels zo algemeen mogelijk te erkennen. We proberen nu om verschillende koepels samen te brengen, om geen verwarring te scheppen op het terrein. Het is niet nodig om een gespecialiseerde koepel te maken.

De heer Jan Laurys : Mijnheer de minister, ik lees in het verslag dat de werkgever bij de aanwerving vertrekt vanuit de noden van de officiële werknemer, van wat hij of zij graag wil en kan, hoeveel uren hij of zij kan combineren met gezin en kinderopvang. Dat is een goed uitgangspunt, maar het is gevaarlijk als dat wordt bevestigd. Als de experimenten eenmaal lopen, begrijp ik dat er geen doorstroming mag zijn. Het is moeilijk omdat er bepaalde verwachtingen worden gecreëerd voor de werknemers, terwijl ze eigenlijk geen volwaardige arbeid kunnen leveren. Die spanning zal er altijd zijn in de sociale economie, en zeker in de BND's. Maar we zijn verheugd dat er een overgangsregeling is voor volgend jaar.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de plannen tot hervorming van buitenschoolse kinderopvang

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Dillen tot de heer Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de plannen tot hervorming van buitenschoolse kinderopvang.

Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het dossier over kinderopvang is bijzonder ingewikkeld en heeft vele aspecten. Het kinderopvanglandschap kent een vrij grote verscheidenheid en bevat vier grote structuren : naast de klassieke gesubsidieerde opvang, zijn er ook de opvangouders, de zelfstandige opvang en de buitenschoolse opvang.

Het organiseren, financieren en structureren van kinderopvang is een bevoegdheid van uw collega, minister Byttebier. Zij en haar voorganger, voormalig minister Vogels, zijn reeds jaren met dit dossier bezig. Deze regering had bij haar aantreden de ambitie geuit om tijdens deze legislatuur minstens 10.000 plaatsen te creëren. Dit dossier evolueert sterk. In juni heeft Kind en Gezin aan de alarmbel getrokken omwille van een vertraging in de groei, maar sindsdien hebben we op het vlak van organisatie van nieuwe initiatieven, heel veel positief nieuws gehoord. Heel positief is dat het bedrijfsleven steeds meer interesse toont voor kinderopvang. Belangrijk is dat daarbij een kwaliteitswaarborg wordt ingebouwd door de overheid.

Er is een heel grote nood aan individuele, op maat gesneden opvang van kinderen. Ik denk met name aan de opvang van zieke kinderen en van kinderen met ouders die heel onregelmatige arbeidsuren hebben of die heel vroeg of heel laat moeten werken. In het belang van het kind is opvang aan huis uiteraard positief.

Naar aanleiding van de Werkgelegenheidsconferentie hebt u uw plan voorgesteld om de kinderopvang in Vlaanderen te hervormen. U wilt zich met name richten tot de buitenschoolse opvang en u stelt voor dat interimkantoren en speciale kinderopvangbedrijven – wat ik me daarbij moet voorstellen, weet ik niet, maar ik gebruik uw terminologie – instaan voor kinderopvang aan huis. Deze

vorm van buitenschoolse kinderopvang zou worden gefinancierd met dienstencheques.

Ik herhaal dat het dossier over kinderopvang heel complex is. Aan de organisatie van kinderopvang zijn heel veel deelaspecten verbonden. Binnen het tijdsbestek van deze vraag om uitleg is het onmogelijk om al deze zaken aan te kaarten, maar ik wil toch drie problemen belichten : de kwaliteit, het statuut en de betaalbaarheid.

Ook als kinderopvang in de toekomst wordt aangeboden via interimkantoren en kinderopvangbedrijven, moet die aan een aantal kwaliteitseisen voldoen en moeten er voldoende kwaliteitswaarborgen zijn. Uiteraard moet er daarnaast ook worden gecontroleerd of echt aan de kwaliteitseisen wordt voldaan. Toen ik kennisnam van uw plan, vroeg ik me af hoe het zit met de opleiding van de mensen die u wenst in te schakelen voor kinderopvang via die kantoren en bedrijven. Aan welke voorwaarden moeten ze voldoen ? Moeten de voorwaarden van het kwaliteitsdecreet worden nageleefd ?

Ik stel me ook vragen bij het statuut. We zijn allemaal op de hoogte van de discussie over het statuut van de onthaalouder, dat nog steeds niet volwaardig is, al werd enkele maanden geleden een kleine verbetering aangebracht. Ik vermoed dat interimkantoren, en zeker kinderopvangbedrijven, verplicht zijn om aan hun werknemers een echt werknemersstatuut toe te kennen. Uiteraard heeft dit zware financiële gevolgen voor de werkgever. Zal er een discriminatie ontstaan in het statuut voor buitenschoolse opvang naargelang iemand wordt tewerkgesteld via een interimkantoor of een kinderopvangbedrijf, of via het bestaande circuit ?

De kostprijs roept ook vragen op. Zijn uw voorstellen financieel haalbaar ? Ik ga ervan uit dat u het met me eens bent dat de kostprijs niet kan worden gecompenseerd met de dienstencheque. Ik heb via de pers vernomen dat de gezinnen 6,2 euro per uur zouden moeten betalen. Uiteraard is dat niet voldoende om de kostprijs voor kinderopvang te dekken, zeker niet als er wordt gewerkt met echte kinderopvangbedrijven, want daar ligt de kostprijs van een personeelslid veel hoger.

Mijnheer de minister, zal de kostprijs voor kinderopvang in het bijkomend systeem voor iedereen gelijk zijn ? Moet iedereen 6,2 euro betalen ? Vandaag gebeurt in de berekening van kinderopvang een sociale correctie, afhankelijk van het inkomen. Het is evident dat mensen met een hoger inkomen, die een beroep doen op kinderopvang georganiseerd door de overheid, een hogere bijdrage moe-

Dillen

ten betalen dan iemand met een minimuminkomen of een beperkt inkomen. Zal iedereen die een beroep doet op buitenschoolse opvang via uw systeem dezelfde prijs betalen of zult u ook een sociale correctie aanbrenge n ? Het bedrag van 6,2 euro per uur is voor veel gezinnen immers geen laag bedrag.

Uw plan werd niet met groot enthousiasme ont haald. De minister bevoegd voor kinderopvang, mevrouw Byttebier, reageerde niet bijzonder enthousiast in het nieuws. In het parlement reageerde ze nogal smalend door mee te delen dat het systeem dat u voorstelt, al jaren bestaat via PWA en dat ze het zelfs gebruikt. Ik ben het met u eens dat die vergelijking niet volledig opgaat, want u wilt immers geen werklozen inzetten.

De vakbond was evenmin gelukkig met uw voorstel en maakte zelfs brandhout van uw plan. Bovendien werd onmiddellijk tegen uw voorstel gemanifesteerd. Ze reageerden tegen de commercialisering van de social-profitsector. Ik verdedig het standpunt van de vakbonden niet, maar ik haal toch een van hun argumenten aan. Als de regering dan toch middelen te veel heeft en zich wil inzetten voor kinderopvang, dan is het volgens de bonden beter om te investeren in de bestaande systemen voor buitenschoolse opvang. Ook de bonden stellen zich vragen bij de kwaliteitswaarborgen.

Mijnheer de minister, kinderopvang behoort duidelijk tot de bevoegdheden van de minister van Welzijn. Hebt u vóór de aankondiging van uw plannen overleg gepleegd met haar ? Uw federale collega, minister Vandembroucke, is verantwoordelijk voor de financiering van de dienstencheques. Hebt u met hem overleg gepleegd over uw plannen ? Zo ja, wat is dan het resultaat van dat overleg ?

Gezinnen kunnen terecht bij interimkantoren en bij bedrijven gespecialiseerd in kinderopvang. Zij zullen mensen aan huis sturen. Welke zijn de kwaliteitswaarborgen voor die kinderopvang ? Op welke wijze zullen die kantoren en bedrijven personeel selecteren ? Wordt in controle voorzien en zo ja, in welke vorm ?

Wie voor zo'n bedrijf gaat werken, heeft een volwaardig statuut, met alle financiële gevolgen van dien voor de werkgever. Wat zijn de waarborgen voor de financiële haalbaarheid als dit systeem door de gebruiker enkel wordt vergoed met een dienstencheque ? Hebt u een onderzoek laten uitvoeren over de totale kostprijs ? Heeft uw federale

collega waarborgen gegeven voor de financiering van het verschil in kostprijs tussen dienstencheques en de bijkomende kosten voor de werknemers van de interimkantoren en kinderopvangbedrijven ?

U zult wellicht ook makkelijk kunnen antwoorden op mijn vraag of er een vorm van sociale correctie wordt toegepast in uw systeem.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, voor de volledigheid van dit antwoord verwijs ik ook naar het antwoord dat ik vorige week gaf aan mevrouw Merckx en naar het antwoord dat ik nog zal geven aan mevrouw Declercq over hetzelfde thema. *(Opmerkingen van mevrouw Veerle Declercq)*

Kinderopvang is uiteraard een element van het welzijnsbeleid, maar er zijn minstens twee raakpunten met het werkgelegenheidsbeleid. Kinderopvang vormt een essentieel gegeven voor de tewerkstelling. Naast mobiliteit, is ook de kinderopvang een belangrijk element van de integrale dienstverlening die we via de werkwinkels wensen te organiseren. Kinderopvang vormt een aspect van werkgelegenheid. We creëren immers niet alleen jobs, maar we maken het ook mogelijk dat ouders uit gaan werken.

Nog een tweede aanknopingspunt is het geld. BKO wordt vooral gefinancierd via Werkgelegenheid. De uitbreiding hangt dus af van Werkgelegenheid. In de afgelopen jaren vond een verdubbeling plaats onder mijn beleid. Ik vind niet dat ik buiten mijn domein opereer.

Er is uiteraard de logische taakverdeling. Welzijn waakt via K&G over de kwaliteit. Werkgelegenheid waakt over de spreiding. Ik zorg ervoor dat mijn werkgelegenheidsprojecten de kinderopvangprojecten niet doorkruisen. West-Vlaanderen vindt dat het onderbedeeld wordt in de toekenning van werkgelegenheidsprojecten. Dat komt doordat K&G gemerkt heeft dat West-Vlaanderen tamelijk goed bezet is. K&G houdt in zijn aanvragen bij mij rekening met zijn spreidingsplan. West-Vlaanderen moet in het verleden dus ruim bedeeld zijn met kinderopvangmogelijkheden. Dat proces van spreiding verloopt geleidelijk. Ik zou andere criteria kunnen hanteren maar ik kies voor de financiering van projecten van K&G.

Werkgelegenheid is een horizontale bevoegdheid. Werk heeft geen inhoud op zich. De inhoud zit in de domeinen van de projecten die ik financier. Ik

Landuyt

kom op het terrein van Milieu als ik groen werk financier ; op het terrein van Welzijn met kinderopvang en buurtdiensten. Ik moet regelmatig afspraken maken met mijn collega-ministers.

In de voorbije jaren is bij mij de overtuiging gegroeid dat het systeem van de BKO herdacht moet worden. Dit systeem valt voor de samenleving veel te duur uit. De logica nu is : het moet buitenschools zijn, niet naschools. Dat houdt een investering door de gemeente in. De jobs worden gefinancierd door het gewest en de werking door de gemeenschap via K&G. Maar liefst drie overheidsniveaus betalen voor deze BKO. We hebben uiteraard geen zicht op de totale kostprijs. Misschien is een systeem van dienstencheques toch goedkoper ?

Tijdens de Werkgelegenheidsconferentie heb ik bij het hoofdstuk Dienstencheques mijn ideeën op tafel gelegd. Als Vlaanderen de garantie krijgt dat er een federaal systeem van dienstencheques komt dat even soepel werkt als het Vlaamse, dan zijn we vragende partij. Want dan komen er middelen vrij om nieuwe terreinen voor het systeem te verkennen en om daar de vraag te steunen. De aanleiding van de berichten in de media was een begin van discussie in de Werkgelegenheidsconferentie.

Het overleg over de cheques sluit aan bij het overleg over de Werkgelegenheidsconferentie. Alles wat daar wordt gezegd, komt eerst ter sprake op de Vlaamse ministerraad. Slechts één element werd nu uitvergroot en de communicatie was zagezegd nihil. Dit werd als totaal nieuw gepercipieerd. Dat klopt en dat klopt niet. Vandaag bestaan er reeds tal van initiatieven van de privé-sector – maar ook van organisaties – die bewijzen dat de techniek van de vraag vrijlaten en eventueel zelfs ondersteunen, functioneert. Mevrouw Merckx haalde vorige week een probleem aan. Het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement heeft voor zijn personeel een systeem van opvang van zieke kinderen ingevoerd. Dat is uitbesteed aan een privé-organisatie. Het wordt betaald door het Vlaams Parlement, zoals andere werkgevers dat doen.

Uit een onderzoek van K&G blijkt dat er een vraag naar flexibele opvang bestaat. Letterlijk staat er dat het systeem van dienstencheques daarvoor kan dienen. Dat betekent dat het systeem door de bestaande diensten van kinderopvang kan worden gebruikt. Een probleem is nu vaak om een kind aan huis te brengen terwijl een soepele werking veel beter kan inspelen op de vraag van de ouders.

Ook de bestaande diensten kunnen met de cheques aanvullende opvang aanbieden.

In de Vlaamse regering heerst geen onenigheid of discussie over flexibele kinderopvang met dienstencheques, ondanks de berichtgeving in de pers. Alleen is het nu de grote uitdaging om dit systeem op punt te stellen. Er is budgettaire ruimte voor nieuwe zaken. We hebben geld bespaard doordat we het systeem van dienstencheques geëxporteerd hebben naar het federale niveau.

Hoe zal dat er concreet aan toegaan ? De kwaliteitsbewaking hoeft niet anders te zijn dan de bestaande, namelijk door K&G.

We vergeten te gemakkelijk dat de mensen die werken in de kinderopvang, gescos zijn. Dat is niet erg, ware het niet dat hun vergoeding niet overeenkomt met de vergoeding in de privé-sector voor hetzelfde werk. We zijn bezig met dat te harmoniseren. We willen de mensen volwaardig betalen volgens de normale categorieën. Dat is verdeeld over verschillende bevoegdheden : ik heb een sociaal akkoord afgesproken en een budget uitgetrokken, Welzijn zorgt voor de harmonisering. Als privé-organisaties of VZW's gebruik willen maken van de dienstencheques, dan is de erkenningsvoorwaarde dat er personeel wordt angeworven. Als dat niet gebeurt, verliezen ze hun erkenning.

Mensen in de kinderopvang moeten minstens een VDAB-opleiding gevolgd hebben. Dat is nodig om de kwaliteit en het statuut te bewaken. We moeten alleen nog de kostprijs voor de mensen bespreken. We weten nog niet of we het systeem van de dienstencheque van 6,2 euro zullen handhaven. Daarmee komen we tegemoet aan een vraag van de middengroep. Maar misschien vormt het wel een probleem voor de eenoudergezinnen. De discussie daarover is nog open. Het systeem van de dienstencheque heeft zijn vlotheid te danken aan zijn eenvoud. Het sociaal aspect wil ik in ieder geval in het oog blijven houden.

Ik hoop dat ik hiermee zo systematisch mogelijk heb geantwoord op alle vragen. We proberen een en ander uit de polemiek te halen. Fundamenteel is er geen meningsverschil. Het is dus ook niet bedreigend voor de sector. De buitenschoolse kinderopvang is een duur systeem. Met de dienstencheque zullen we dat systeem niet opzij duwen. De dienstencheque is louter aanvullend. Ik ben vragende partij om in de toekomst na te gaan of bepaalde voorwaarden niet leiden tot een verstrenging.

Landuyt

Ik heb het moeilijk met de voorwaarde dat de mensen met een VDAB-opleidingsattest die werden aangeworven, een extra opleiding moesten volgen. Dat vormt een onnodige druk op hen. Die regel zal in de komende weken – terecht – worden versoepeld, zonder afbreuk te doen aan de kwaliteit. Ik pleit voor een meer realistische houding hierin. Ik heb de indruk dat minister Byttebier daar ook voor te vinden is. Onze bezorgdheid blijft de kwaliteit van het werk, het statuut van de werknemers en de betaalbaarheid voor de mensen voor wie we de diensten organiseren.

De voorzitter : Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen : Mijnheer de minister, het is duidelijk dat het dossier vandaag nog niet is afgerond. Ik neem aan dat we hierover verder kunnen discussiëren als het over enkele weken of maanden wel klaar is. Ik blijf wel bezorgd over de sociale correctie. Voor de middenklasse is er geen probleem. Tweeverdieners die goed de kost verdienen en een beroep doen op de kinderopvang voor en na school, hebben geen probleem.

Minister Renaat Landuyt : De kostprijs is voor die groep geen probleem, maar wel dat er geen opvang is.

Mevrouw Marijke Dillen : Mijnheer de minister, u neemt me de woorden uit de mond. Het is logisch dat die mensen betalen voor de dienst. Die ouders zitten vaak met de handen in het haar omdat ze niet weten wat te doen met hun kinderen voor en na de school.

Minister Renaat Landuyt : Het mechanisme van de dienstencheque ondersteunt de vraag en laat de keuzevrijheid aan de aanbieders. Ondertussen laten we wel toe dat er een markt van dienstverlening ontstaat. Dat hoeft niet negatief te zijn als we aan kwaliteitsbewaking doen. Er zijn zich nu firma's aan het organiseren voor het huishoudelijk werk, omdat de dienstencheque een nieuwe markt heeft gecreëerd. In de toekomst zal het niet meer nodig zijn om bepaalde vragen te ondersteunen, om een eigen mechanisme van juiste prijs en juiste kwaliteit te doen ontstaan. Er moet worden voldaan aan die dienstverlening. We stimuleren het afstasten van de markt door dienstverleners.

Als we ervan uitgaan, zoals sommige vakbonden doen, dat als iets door een privé-mechanisme wordt georganiseerd, dat per definitie slecht is, dan

moeten we niet verder discussiëren. Ik ga daar echter niet van uit.

Mevrouw Marijke Dillen : Mijnheer de minister, in elk geval blijft de kostprijs voor eenoudergezinnen of gezinnen met een laag inkomen heel hoog. Ik hoop dat er een correctie van de kostprijs komt voor die mensen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Gilbert Vanleenhove tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de illegaliteit van twee Middelkerkse campings

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Vanleenhove tot de heer Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de illegaliteit van twee Middelkerkse campings.

De heer Vanleenhove heeft het woord.

De heer Gilbert Vanleenhove : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, twee jaar geleden heb ik ditzelfde thema aangesneden. Mijnheer de minister, ik heb u toen gevraagd naar uw standpunt over de illegale, zonevreemde privé-campings Jacques Junior en Cosmos in het duingebied van Middelkerke, waartegen blijkbaar niet wordt opgetreden. Ik heb daarover ook vragen gesteld aan de ministers Bossuyt en Van Mechelen.

Mijnheer de minister, u hebt toen geantwoord dat de zaak gerechtelijk moest worden afgehandeld, omdat u zelf geen campings kon sluiten. U kon er met andere woorden niet op afstappen om de 'ba-reel' te sluiten en niemand meer binnen te laten.

U hebt aan het aankoopcomité gevraagd om een minnelijke procedure op te starten waardoor de gronden kunnen worden verworven op een niet-gerechtigde manier. Ik heb de krantenartikels opnieuw gelezen omwille van een schriftelijke vraag. Daaruit blijkt dat de onverzettelikheden van zowel de eerste exploitant van de camping als zijn zoon bijzonder groot is.

Twee jaar geleden zei u dat u de procureurs zelf zou contacteren, niet om de gang van zaken te

Vanleenhove

beïnvloeden, maar om erop aan te dringen dat dringend orde op zaken zou worden gesteld. Ondertussen is er nog niets verbeterd, integendeel. Enkele maanden geleden werd 400 vierkante meter prachtig duingebied afgegraven om er een parking aan te leggen. Bovendien is er ruzie tussen de uitbaters van camping Cosmos en camping Jacques Junior, die naast elkaar liggen. De uitbaters zijn trouwens familie van elkaar. Het resultaat van de ruzie is dat de riolering van camping Jacques Junior werd afgekoppeld. Het riool- en toiletwater van de camping loopt zo de duinen in. Tegen deze open riool wordt niet opgetreden. Aan de zeezijde werden in het zand enorm veel brokken steen en zelfs autowrakken ingegraven om als versterking te dienen voor de camping. Hoe lang kan dit alles nog blijven duren ?

We leggen belangrijke verplichtingen op aan andere campings opdat ze in orde zouden zijn volgens het campingdecreet. Bijzonder grote investeringen gaan daarmee gepaard. Campinguitbaters zijn bereid om te investeren, want ze merken dat ze anders uit de markt worden gerangeerd. Ze willen hun eigen toekomst beveiligen. Hoe is het mogelijk dat daarnaast cowboys kunnen blijven exploiteren in een schitterend duingebied ?

Ik weet wel dat de beide campings zich al op hun huidige stek bevonden, lang voor de wet op de stedenbouw van 1962 en voor het duinendecreet. Voormalig minister Stevaert nam de goede beslissing om te onteigenen. Wat nu gebeurt, kan niet langer door de beugel. Na meer dan twee jaar is er nog steeds geen verbetering merkbaar.

Mijnheer de minister, ik vraag u niet om de camping eigenhandig te sluiten, want dat kunt u niet, maar ik zou graag horen waarom de zaak zo lang blijft aanslepen. Hebt u daarvoor tijdens uw contacten enige redenen kunnen ontdekken ?

Kunt u ook een gedetailleerde stand van zaken geven van het optreden van de overheid tegen deze illegale, zonevreemde campings ? Met de overheid bedoel ik niet alleen het Vlaams Gewest, maar ook de lokale overheid. Het is immers in de eerste plaats de lokale overheid die schuldig moet pleiten. Er wordt immers bijzonder laks omgegaan met deze grove overtreding op hun grondgebied. Ik heb reeds vele hallucinante verhalen gehoord, die ik niet navertel, want ik heb er geen bewijzen voor. In welke mate volgt u deze zaak op ?

De voorzitter : De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het zal u niet verbazen dat de heer Vanleenhove en ik ons over deze zaak op dezelfde golflengte bevinden. We komen allebei uit de kustgemeente Bredene, die 31 campings rijk is. Al die campings zijn in orde. Aan de kust wordt gepraat over de cowboys. Bovendien vraagt de campingsector zelf dat die cowboys uit hun sector zouden worden verwijderd.

Naast het negatieve nieuws, is er echter ook positief nieuws te melden. Vandaag zijn 242 van de 345 Vlaamse kampeerreinen in orde. De uitbaters beschikken over een exploitatievergunning. Dit betekent dat 2.488 hectare kampeergebied en 55.000 plaatsen gegarandeerd kwaliteit en hygiëne bieden. Over deze plaatsen wordt nooit gesproken ; enkel de plaatsen die niet voldoen aan de voorwaarden staan in de belangstelling.

Het is heel negatief dat er al meer dan drie jaar, de eerste vervaldatum van het kampeerdecreet, nog steeds kampeerbedrijven bestaan zonder vergunning. Dat is vooral een slechte zaak voor de sector. Die kampeerbedrijven exploiteren ten volle en dat is oneerlijk tegenover de velen die geen kosten noch moeite hebben gespaard om wel in orde te zijn.

Het is voor velen onbegrijpelijk dat de regelgeving in de ene gemeente wel, maar in de andere gemeente niet wordt toegepast. We hoopten dat het gerechtelijk vervolgingsbeleid vruchten zou afwerpen, maar dat is niet het geval. In een aantal zaken ligt men te verzuipen in een moeras van oneindige juridische procedures. Geen enkele vooruitgang wordt geboekt. Deze zaak is voor het gerecht in West-Vlaanderen duidelijk geen prioriteit. Wij klagen dat aan.

De heer Vanleenhove had het over de symbooldossiers van camping Cosmos en de voormalige camping Cristal Palace, de huidige camping Jacques Junior. Er liggen echter nog andere campings in het natuurgebied. Naast camping Cosmos ligt camping Noordduinen, die gedeeltelijk is vergund door de gemeente Koksijde. Er zijn ook het militair vakantiecentrum te Nieuwpoort, camping Petit Bruxelles, camping Ramon en Ostend Camping te Oostende. Al deze campings zijn illegaal omwille van hun ligging, maar zijn evenmin in orde voor wat de brandveiligheidsvoorschriften betreft. De dag dat er iets gebeurt met de aanwezige gasflessen zal de beschadiging van het imago van onze kust enorm zijn.

Mijnheer de minister, u probeert zoveel te doen om het imago van de Vlaamse kust te verbeteren.

Maes

We moeten andere denksporen volgen en een ander vervolgingsbeleid voeren. Misschien kan het kampeerdecreet worden gewijzigd waardoor aanzienlijke administratieve boetes kunnen worden geïnd door Toerisme Vlaanderen. Dat denkspoor wordt ook gevolgd door de CKVB, de campingfederatie.

De voorzitter : Mevrouw Declercq heeft het woord.

Mevrouw Veerle Declercq : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het zal u niet verbazen dat ook ik me aansluit. Het onderwerp is al dikwijls aan bod gekomen. Op den duur wordt getwijfeld aan de politieke wil om echt iets te doen aan de situatie van de campings in natuurgebieden. We hadden een vrij goede overeenkomst bereikt waarbij heel wat compromissen werden gesloten. Het resultaat was goed, maar blijkbaar kan niet worden opgetreden tegen de overtreders. Ik vraag om toch iets te doen aan die campings in natuurgebieden, op welke wijze dan ook.

De voorzitter : De heer Vanleenhove heeft het woord.

De heer Gilbert Vanleenhove : Mijnheer de voorzitter, ik heb de vraag over het afkalven van de 400 vierkante meter duinen om te dienen als parking daarnet ook aan minister Van Mechelen gesteld. Hij antwoordde dat boetes worden opgelegd, maar dat die niet worden betaald. De heer Maes lanceert een goed idee, maar het is maar de vraag of het voor de overtreders iets zal uitmaken. 'Een kei kun je niet pellen,' luidt een West-Vlaamse uitdrukking en daarachter gaat een grote waarheid schuil.

De voorzitter : Mevrouw Declercq heeft het woord.

Mevrouw Veerle Declercq : Deze mensen leven in een aparte wereld. Een doorsnee argumentering en reglementering volgen zij niet. We moeten onze aanpak ernstig bestuderen.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : We hebben systematisch voortgewerkt aan de uitvoering van het campingdecreet. Het moeilijke punt blijft de vaststelling van exploitatie zonder vergunning door een ambtenaar. Dat PV gaat naar het parket, dat een onderzoek start. Vlaanderen heeft er vanaf dat moment nog weinig mee te maken. Er bestaat een soort

geïstitutionaliseerd driemaandelijks overleg tussen de ambtenaren van Ruimtelijke Ordening en de parketten. Dit loopt via de parketten-generaal van de drie Vlaamse hoven van beroep. Ik ben daar zelf nog bij aanwezig geweest om het campingdecreet toe te lichten. Dat overstijgt immers Ruimtelijke Ordening, en is soms eenvoudiger. Soms werden de zaken daardoor sneller behandeld. We hebben er altijd voor gezorgd dat de PV's zo eenvoudig mogelijk werden opgesteld en geen enkele aanleiding konden geven tot een nevendiscussie. Zodra juridische zaken in een nevendiscussie uitmonden, gaat er ontzettend veel tijd verloren.

Volgens mij hebt u genoeg stof voorhanden om de federale minister van Justitie te interpellieren. U kunt uw collega's in de Kamer aanspreken. Dit moet een prioriteit worden voor de parketten van Brugge en Veurne. Er zijn overigens nog andere regio's waar dit het geval is. Dat zou zeer nuttig zijn om de normvervaging tegen te gaan. We zitten op een cruciaal moment. We moeten die zogenaamde cowboys laten voelen dat niet zomaar alles kan.

Ik kan de gemeenten geen richtlijnen opleggen, en de parketten al helemaal niet. Ik heb wel aan Toerisme Vlaanderen gevraagd om de dossiers die bij de rechtbank liggen, te groeperen en één advocaat per provincie aan te stellen. Ik geloof dat er te veel dossiers liggen om één advocaat voor heel Vlaanderen aan te stellen. Ik heb Toerisme Vlaanderen gevraagd om zich burgerlijke partij te stellen om dit beter te kunnen opvolgen. De burgerlijkepartijstelling gebeurt nu onsystematisch en wordt niet overal even goed aanvaard. Ik heb er bij de administrateur-generaal op aangedrongen de zaken niet louter informatief maar een beetje sturend te volgen.

Ik zal het verslag van deze vergadering overmaken aan de minister van Justitie met de vraag om de zaak met haar parketten te bespreken.

Ik zal u de stand van zaken in de twee campings geven. Cosmos 1 en Jacques Junior kunnen van geen enkele maatregel meer genieten. Ze kunnen nooit meer camping worden. Beide terreinen werden op 13 september 2001 geverbaliseerd door de gemachtigde ambtenaren van Toerisme Vlaanderen.

De procedure tegen Cosmos 1 werd op 23 september 2003 uitgesteld tot 13 april 2004. Ik vrees dat er dan opnieuw tot uitstel wordt beslist. Dat is de enige informatie die ik van het parket loskrijg ; daarom lijkt het me nuttig om zo'n dossier beter en sturend op te volgen. Het dossier tegen Jacques Ju-

Landuyt

nior zit nog in de fase van vooronderzoek door het parket van Brugge. Meer weet ik daar niet over. We vragen de stand van zaken telkens opnieuw op. Die informatie wordt besproken in de commissie Vervolgingsbeleid voor Leefmilieu en Ruimtelijke Ordening, de overlegcommissie tussen de administratie en de parketten.

Voor beide campings werd op 6 juli 2000 een oenteigeningsbesluit ondertekend dat op 8 september 2000 aan de eigenaars van de terreinen werd betekend. Het parket wou met deze procedure al die discussies over Ruimtelijke Ordening en al dat uitstel vermijden. Ik kan me zo voorstellen dat de campingeigenaars omwille van de oenteigeningsprocedure precies uitstel hebben gevraagd. Ik heb vernomen dat 'de dossiers zich nog steeds bevinden bij het bevoegde aankoopcomité te Brugge ; in overleg met de eigenaars wordt er echter getracht een minnelijk oenteigeningsakkoord te bereiken, dit om een langdurige gerechtelijke procedure met onzekere uitkomst te vermijden.

De onderhandelingen worden dus voortgezet. De ambtenaar zit waarschijnlijk te goeder trouw te wachten op een snelle afhandeling van de procedure. Dit maakt echter duidelijk dat de eigenaars niet te goeder trouw handelen.

Mijnheer Vanleenhove, ik geef u de informatie zo volledig mogelijk. Er bestaat een mogelijkheid om aan te dringen bij het parket. Ik zal aandringen bij de bevoegde minister om de oenteigeningsprocedure te versnellen en niet te rekenen op onderhandelingen.

De voorzitter : De heer Vanleenhove heeft het woord.

De heer Gilbert Vanleenhove : Mijnheer de minister, u hebt gelijk dat het parket dit prioritair moet behandelen. Wat u zegt over de minnelijke schikking, heb ik twee jaar geleden al gehoord. We moeten onmiddellijk ophouden over die minnelijke schikking en het in handen van de rechtbank leggen, zodat het vooronderzoek over Jacques Junior zo snel mogelijk ernstig kan worden gedaan en er uitspraken op kunnen volgen.

Op mijn schriftelijke vraag van juli antwoordt minister Bossuyt dat voor Cosmos een oplossing in het verschiet ligt, ook al wordt het pas op 13 april 2004 behandeld voor de rechtbank. Ik weet niet of dat klopt.

Mijnheer de minister, ik vraag u om dit niet los te laten. Onze fractie zal dat ook niet doen. U hebt gesuggereerd om de minister van Justitie daarover te interpellieren. We zullen dat ook doen. Zo zal ze ten minste weten hoe haar parketten en procureurs-generaal werken in de verschillende diensten.

De voorzitter : Mevrouw Declercq heeft het woord.

Mevrouw Veerle Declercq : Mijnheer de minister, er zijn ook twee campings in Vlaanderen die in een natuurgebied liggen. Hoe is dat gegaan ?

Minister Renaat Landuyt : Ik durf niet te veel namen op tafel te leggen. We hebben lijsten met namen. Het enige wat ik weet, is dat het niet vlug gaat. Het arrondissement Dendermonde werkt wel wat vlugger. Zoals de heer Maes heeft gezegd : er moeten prioriteiten worden gesteld. We kunnen dat nog eens voorzichtig vragen aan de procureur des Konings van Brugge. Die heeft er toch voor gezorgd dat het dossier-Bredene werd gedeblokkeerd toen er een vraag was naar naaktrecreatie.

De heer Gilbert Vanleenhove : Mijnheer de minister, gelukkig hebben we een goede procureur-generaal in Brugge, maar hij moet ook het dossier van de campings opnemen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Guy Sols tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de mogelijke refederalisering van de dienstencheques

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Sols tot de heer Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de mogelijke refederalisering van de dienstencheques.

De heer Sols heeft het woord.

De heer Guy Sols : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de problemen van de dienstencheques liggen ons na aan het hart. Uit het antwoord op een schriftelijke vraag van mevrouw Turtelboom in de Kamer, bleek dat de dienstenche-

Sols

ques vooral in Vlaanderen een succes zijn. Als het goed is, mag het ook gezegd worden. Het Vlaamse Gewest heeft immers de terechte beslissing genomen om ook uitzendbedrijven en poetsondernemingen toe te laten tot het systeem, dat zich qua takenpakket in Vlaanderen concentreert op poets-hulp.

Mijnheer de minister, ondanks uw aanvankelijke twijfel over de wenselijkheid om ook de uitzendbedrijven toe te laten, schat u dat nu zeer positief in. We kunnen dat enkel toejuichen. Mijnheer de minister, u bent gecharmeerd door het succes van het stelsel en pleitte recent voor een uitbreiding van het systeem naar de kinderopvang, zeer tot ongenoegen echter van de vakbonden in de social-profitsector, die vrezen voor de kwaliteit van de dienstverlening. Niettegenstaande dat protest liet u weten niet de taboes van de vakbonden te delen.

U wees integendeel op het aanvullende aspect van die vorm van kinderopvang en op het gunstige werkgelegenheidseffect van een dergelijke maatregel. Een uitbreiding van het succesvolle systeem van dienstencheques verhoogt natuurlijk het risico dat de vraag het aanbod overstijgt. Een en ander kan dus gevolgen hebben voor de houdbaarheid van de oorspronkelijk geplande gesloten enveloppe.

Op federaal niveau vangen we echter berichten op dat er wordt gedacht aan een refederalisering van het stelsel van dienstencheques. Het is algemeen bekend dat de federale minister van Werk de creatie van 25.000 banen beoogt via de dienstencheques. De hamvraag hierbij is de wenselijkheid om ook de erkenningen van de ondernemingen opnieuw op federaal niveau te brengen. Gezien de totaal verschillende visie in Vlaanderen en Wallonië op het stelsel van dienstencheques, valt het sterk te betwijfelen of zoiets wenselijk is. Zelfs met de garantie voor Vlaanderen dat de erkenning van uitzendbedrijven en particuliere poetsondernemingen behouden blijft, dreigt nog steeds het risico van een wetwijziging die de toestand alsnog ongedaan maakt. Bij de totstandkoming van het systeem heeft het erg veel moeite gekost om in Vlaanderen uitzendbedrijven en privé-poetsondernemingen in te schakelen.

Mijnheer de minister, zult u zich blijven verzetten tegen een refederalisering van het systeem van dienstencheques? Zult u waken over het behoud van de erkenningen van de ondernemingen die in het systeem mogen werken op Vlaams niveau? We

weten dat u een concreet initiatief hebt genomen om het takenpakket voor het stelsel van dienstencheques uit te breiden met kinderopvang. Betekent dat een noodzakelijke verhoging van de enveloppe die voor het stelsel beschikbaar wordt gesteld?

De voorzitter : Mevrouw Declercq heeft het woord.

Mevrouw Veerle Declercq : Ik sluit me aan bij de vraag van de heer Sols. Door de refederalisering zou er 14 miljoen euro vrijkomen. Mijnheer de minister, is het uw bedoeling om kleinschalige experimenten mogelijk te maken inzake flexibele kinderopvang en occasionele, aanvullende thuiszorg, zoals in het verleden werd voorgesteld door de bevoegde minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen? Is het de bedoeling om op ruimere schaal een impuls te geven aan de kinderopvang en/of thuiszorg en zo ja, op welke manier? In welke mate wordt de mogelijkheid onderzocht om een impuls te geven aan de lokale besturen om kleinschalige projecten op te zetten? Hoever staat het met het overleg met de minister van Welzijn? Zijn er al concrete afspraken? Hoe kunt u garanderen dat er geen ongewenste effecten optreden afhankelijk van de inkomens? Nu is er een sociale correctie. Op thuiszorg zou dat een negatief effect kunnen hebben. Het systeem bevoordeelt mensen met een hoger inkomen en benadeelt mensen met een lager inkomen. Nu is er echter een sociale correctie gebaseerd op het inkomen.

De voorzitter : Mijnheer de minister, ik vind het nogal kras dat de federale minister van Arbeid een systeem uit zijn mouw schudt dat hij klakkeloos overneemt van Vlaanderen en daarbij beweert dat hij vele extra banen zal creëren. Werd voorafgaandelijk overleg gepleegd met de federale minister van Arbeid? Zo ja, hoe hebt u daar dan op gereageerd als minister van Werkgelegenheid? Bent u bereid om de bevoegdheid over de dienstencheques naar het federaal niveau over te hevelen?

De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Mijnheer de voorzitter, ik wil dat corrigeren. Het systeem van dienstencheques werd niet voorgesteld door het Vlaamse Gewest, maar werd destijds ingevoerd door voormalig federaal minister van Arbeid en Tewerkstelling, mevrouw Smet. Zij heeft het systeem van schildercheques ontwikkeld. Het systeem werd afgevoerd wegens budgettaire problemen. Het huidige systeem is trouwens ook een samenwerkingsverband tussen de federale overheid en de gefedereerde entiteiten. Het nieuwe systeem werd dus niet afgekeken.

De voorzitter : Met de cheques van mevrouw Smet kon men de schilder laten komen, maar met de huidige dienstencheques kunnen ook de loodgieter en de schrijnwerker betaald worden.

De heer Ory heeft het woord.

De heer Flor Ory : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de discussie over dienstencheques en kinderopvang begint een beetje op de zenuwen te werken. Ik heb de indruk dat het water tussen de twee ministers al minder diep is geworden. Dat is positief. Het uitgangspunt van minister Byttebier is terecht de kwaliteit. Ook de uitzonderlijke situaties die zich kunnen voordoen, moeten echter worden bekeken. In sommige gevallen moet dienstverlening via dienstencheques mogelijk zijn. We moeten elkaar dus vinden. Dat is het enige wat ik wens toe te voegen aan de discussie die al drie weken duurt.

Mevrouw Veerle Declercq : Ik wou de minister de concrete vraag stellen wat hij met de vrijgekomen middelen zal doen. Dat is een bijkomende, nieuwe vraag, die niet mag verdwijnen in de herhaling van de discussie die we vorige week hebben gevoerd.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Sols, u stelde een vraag over het al dan niet toelaten van een refederalisering van de dienstencheques. De heer Laurys heeft reeds een tipje van de sluier opgelicht. De enige fout die hij maakt, is het vergelijken van Smet-cheques met dienstencheques. De dienstencheques zijn een systeem van minister Onkelinx geweest, in samenspraak met de gewesten en gemeenschappen. Het systeem bevindt zich gedeeltelijk in de grijze zone van bevoegdheden. Het bestaande systeem is immers gebaseerd op een gezamenlijk budget. De gewesten en gemeenschappen namen als taak de erkenning van het soort diensten op zich. Bij ons werd het een gewestelijke dienstverlening.

Het heeft drie jaar aan onderhandelingen gevegd om dit resultaat te bereiken. Het gaat immers om een systeem waarbij via vraagbeïnvloeding de keuzevrijheid aan de mensen wordt gelaten. Het probleem was of een erkende Vlaamse dienst in Brussel mag werken. Het vrij verkeer van goederen werd in België voor een stuk geblokkeerd via die taakverdeling tussen gewesten en gemeenschappen. Dat heeft geleid tot grote problemen in Brussel. Brussel maakt immers deel uit van de Vlaamse Gemeenschap, maar niet van het Vlaamse Gewest. Dat verklaart wellicht onze keuze over de taken die in Vlaanderen worden uitgevoerd. We willen

immers de discussie vermijden. Door de manier van werken, namelijk de samenwerking, dreigde het systeem ingewikkeld te worden.

Op Vlaams niveau hebben we er altijd voor gepleit om de voorwaarden voor tewerkstelling zo veel mogelijk op elkaar af te stemmen. Het federaal niveau had vanaf het begin gewoon een som kunnen geven voor de dienstencheques. Het systeem-Smet, ook een soort dienstencheque voor een bepaalde sector, werkte op die manier. Minister Onkelinx opteerde voor een ander systeem, onder meer opdat ook de gemeenschappen en de gewesten een inspanning zouden leveren. De invalshoek was heel praktisch en betrof veeleer een verdeling van taken dan een verdeling van bevoegdheden.

De grote vraag op de Werkgelegenheidsconferentie was : wordt het systeem van de dienstencheques voortgezet ? De beslissing moet jaarlijks worden genomen. De Vlaamse regering had reeds beslist voor het volgende jaar, maar de nieuw aangetreden federale regering was niet gebonden aan de engagementen van de vorige federale regering en moest zich opnieuw over de zaak uitspreken.

In het licht van die discussie werd vastgesteld dat het systeem werk creëert. Er werd echter ook vastgesteld dat het vooral werk creëert op de werkwijze die in Vlaanderen werd gevolgd. In Vlaanderen werden immers 200 jobs per maand gecreëerd. Aan Waalse zijde waren er slechts 19 nieuwe jobs. Daar werd immers enkel via de publieke sector en hoogstens via de mutualiteiten gewerkt. Wij hebben het systeem opengetrokken naar de mutualiteiten, de OCMW's, de interimsector en de privé-sector. Ik ben trouwens altijd al voorstander geweest van werken met de interimsector, maar ik stelde me vragen over de technische kant van de zaak. Nu heb ik de oplossing gevonden in het erkenningsstelsel.

Al deze gegevens werden op de onderhandelings-tafel gelegd. We zijn overeengekomen dat het systeem over het hele Belgische grondgebied moet werken. Daardoor zullen de organisaties en de privé-sector beter kunnen functioneren. Vanuit de stelling dat het niet over een herverdeling van bevoegdheden, maar wel van taken gaat, en ook over het bewaken van een gezamenlijk systeem, hebben wij ons akkoord verklaard met de overname in heel België. We hebben dan ook aan de federale overheid gevraagd om zelf voor het budget in te staan en om ons te garanderen dat de aard van de erkenning van bedrijven dezelfde zal blijven als vandaag. De garantie slaat dus niet op de bedrijven

Landuyt

die we hebben goedgekeurd, maar over het soort bedrijven dat we hebben goedgekeurd.

Om het systeem beheersbaar te maken, hebben we op een bepaald ogenblik zelf de erkenningen stopgezet. We vreesden voor een budgettaire probleem. We wilden eerst tot een spreiding en groei komen. Volgens de overeenkomst, ook al goedgekeurd door de Vlaamse regering in het kader van de Werkgelegenheidsconferentie, zal de federale overheid ons systeem bij manier van spreken overnemen, maar er zijn nog discussiepunten.

De federale overheid wil de prijs voor de klant op 6,2 euro houden en die totale uurprijs, met de bijpassing door de overheid, niet zo hoog stellen als vandaag. Dat is volgens mij een correcte visie. Er werd van een tamelijk hoog uurloon uitgegaan, waar alleen de diensten van genoten, maar die voor de overheid de prijs omhoog joeg en een abnormaal hoge vergoeding inhield. De federale regering moet dat nog beslissen.

Over de fiscale aftrekbaarheid is evenmin al een beslissing genomen. We hebben ons in die discussie niet gemengd. Dat valt onder de federale autonomie. De federale regering wil het systeem van fiscale aftrekbaarheid handhaven, en het moet aantrekkelijk blijven. Het moet functioneren inzake tewerkstelling en dienstverlening. Ik heb er vertrouwen in dat het systeem aantrekkelijk genoeg zal blijven om mensen niet in het zwart te laten werken en niet in het zwart diensten te laten aankopen.

De gewesten en gemeenschappen hebben zich geëngageerd om het budget dat ze in 2004 zullen uitsparen aan tewerkstellingsinitiatieven, te besteden met eenzelfde systeem van dienstencheques. Dat moeten we uitwerken en dat zal wellicht gebeuren in de werknemersconferentie. Daar zijn we immers vragende partij voor de voorstellen vanuit de privé-sector, de interimbureaus en dergelijke. We zoeken dus nieuwe terreinen, en in de eerste plaats willen we flexibele kinderopvang. We zoeken een systeem, klein of groot, dat in elk geval kwalitatief is, het statuut van de werknemer garandeert en betaalbaar is voor de klant. De rest moet nog worden uitgewerkt.

Zoals de heer Ory zei : laten we rustig blijven. Er bestaat geen discussie tussen minister Byttebier en mijzelf. Er is een sfeer ontstaan of gecreëerd, gebaseerd op een of ander misverstand. Misschien leefde de vrees dat ik het werk van mijn collega zou afpakken, daar is in de verste verte geen sprake van.

We baseren ons op de ervaring van K&G dat er nood bestaat aan flexibele kinderopvang. Natuurlijk werd hierover gesproken in de Vlaamse regering. Vorige week heeft de regering het akkoord van de minister-president en mijzelf bevestigd. Daar staan die principes in. We waken over eventuele ongewenste effecten.

Het voordeel van de maatschappelijke discussie is dat iedereen wakker is. Ik heb bijvoorbeeld de Gezinsbond ontvangen. Ik hoop dat de minister van Welzijn daar niet wakker van ligt. De bond is vragende partij voor flexibele kinderopvang en is zeer blij dat we initiatieven willen nemen. Na de negatieve reacties, komen nu de positieve. Die hebben minder nieuwsaarde natuurlijk, maar ze zijn talrijker.

De voorzitter : De heer Sols heeft het woord.

De heer Guy Sols : In heel deze kwestie hebben we één grote bezorgdheid : als de federale minister van Werk uit Wallonië komt, en een andere invalshoek heeft dan de Vlaamse, dan zullen we wellicht nieuwe problemen hebben. De politieke realiteit is nu dat de federale en de Vlaamse minister tot dezelfde signatuur en taalgroep behoren. Mijnheer de minister, u hebt gezegd dat het succes in Wallonië door omstandigheden kleiner is dan in Vlaanderen. We vrezen dat het Vlaamse succes door de refederalisering zou worden teruggeschroefd. Misschien ben ik te pessimistisch. We moeten niettemin waakzaam zijn.

Minister Renaat Landuyt : De chronologie van de spanning is anders. De grote vraag is wie de nieuwe Vlaamse minister van Werkgelegenheid wordt. Er zal eerst een nieuwe Vlaamse minister zijn. We gaan ervan uit dat de Vlaamse regering eerst zal wijzigen. Er is geen plan om de federale regering te wijzigen na 13 juni 2004. Er kan natuurlijk een totale doorschuifoperatie van België naar Europa gebeuren, maar ook dat zijn speculaties.

De voorzitter : Mevrouw Declercq heeft het woord.

Mevrouw Veerle Declercq : Mijnheer de minister, thuiszorg zou goedkoper zijn met dienstencheques. Dat is toch een neveneffect voor de sociale correctie. Het is logisch dat meer bemiddelde mensen meer moeten betalen, maar met die dienstencheques zouden ze voor bepaalde diensten minder moeten betalen dan ze vroeger betaalden. Dat is zo voor thuiszorg. Voor kinderopvang blijkt dat niet zo te zijn. Maar het betreft net de groep van men-

Declercq

sen van wie we vinden dat ze niet minder moeten betalen.

Minister Renaat Landuyt : Het grootste probleem voor het invoeren van dienstencheques voor kinderopvang is het probleem van de prijszetting. Behouden we voor iedereen dezelfde prijs, en welke prijs is dat dan als we de bestaande dienstverlening niet willen beïnvloeden ? Dat is een moeilijk punt. We moeten vermijden dat we het bestaande systeem vervangen. Het moet een aanvullend systeem zijn.

Moeten we een verschillende prijs volgens categorie bepalen ? Dat klinkt logisch, maar is tegen de nieuwe politiek en tegen de dienstencheques. De dienstencheque wil de vraag ondersteunen, los van wie de vrager is. Het sociaal effect van de cheque is de tewerkstelling van de werkers. We kunnen niet de twee doelstellingen nastreven omdat we te veel andere effecten zouden hebben dan we nu hebben.

Er is een grote kans dat de klant van de dienstencheque behoort tot de categorie van de tweeverdieners, omdat hun nood daarmee wordt gelenigd. Op die manier creëren we werk. Waarschijnlijk zal er een discussie ontstaan over wat we met de alleenstaande ouders moeten doen. Die groep moeten we misschien op een andere manier ondersteunen. Die discussie is nog open en ik zie ze al op me afkomen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.48 uur.*
